ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

চৰ্দাৰ সোমা সিং আৰু অন্যান্য

বনাম

পেপছু ৰাজ্য আৰু ভাৰত চৰকাৰ।

(মুখ্য ন্যায়াধীশ মেহৰ চন্দ মহাজন, ন্যায়াধীশ মুখেৰজিয়া, এছ আৰ দাস, ভিভিয়ান বসু আৰু গোলাম হাছান)

ভাৰতীয় সংবিধান , অনুচ্ছেদ ২৮৬(৩)-পাটিয়ালা আৰু পূব পঞ্জাব ৰাজ্য সংঘৰ সাধাৰণ বিক্ৰী কৰ অধ্যাদেশ, ২০০৬ (২০০৬ চনৰ XXXIII)-সংবিধান উলংঘা কৰে নেকি।

1949 চনৰ 6 নৱেম্বৰত জাৰি কৰা পাটিয়ালা আৰু পূব পঞ্জাব ৰাজ্য সংঘৰ সাধাৰণ বিক্ৰী কৰ অধ্যাদেশ , 2006 (2006 চনৰ XXXIII নং)ই সংবিধানৰ 286(3) অনুচ্ছেদ উলংঘা কৰা নাই বুলি ধৰি লৈছে।

২৮৬ নং অনুচ্ছেদৰ দফা (৩)ত সংবিধান বলবৎ হোৱাৰ পিছৰ আইন এখনৰ কথা কৈছে, যি "ৰাজ্যৰ বিধানসভা"ৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত আইন হ'ব লাগিব যিয়ে সংবিধানে সৃষ্টি কৰা ৰাজ্যৰ বিধানসভাক বুজাব লাগিব।

মূল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ : ১৯৫৩ চনৰ আবেদন নং ৩২৫। ভাৰতীয় সংবিধানৰ অধীনত ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত উচ্চতম ন্যায়ালয়ত মৌলিক অধিকাৰ বলবৎ কৰাৰ বাবে আবেদন।

এছ পি সিনহা (বাক্সী মান সিং, তেওঁৰ লগত) আবেদনকাৰীসকলকৰ হৈ।

চি. কে. ডাফটাৰী, ছলিচিটৰ জেনেৰেল ফৰ ইণ্ডিয়া ' আৰু জে. এন. কৌশল (পি . জি. গোখলে, তেওঁলোকৰ সৈতে) ১ নং প্ৰতিবাদীৰ হৈ।

চি. কে. ডাফটাৰী, ছলিচিটৰ জেনেৰেল ফৰ ইণ্ডিয়া (প’ৰাছ্ এ. মেহতা আৰু পি. জি. গোখলে,তেওঁৰ সৈতে) প্ৰতিবাদকাৰীৰ হৈ।

১৯৫৪ চনৰ ১১ মাৰ্চ: আদালতৰ ৰায়দান কৰা হৈছে ন্যায়াধীশ দাসৰ দ্বাৰা-

সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত এই আদালতত দাখিল কৰা এই আবেদনৰ ওপৰত উত্থাপন হোৱা চমু কথাটো হ ’ল ১৯৪৯ চনৰ ৬ নৱেম্বৰত জাৰি কৰা পাটিয়ালা আৰু পূব পঞ্জাব সংঘ ৰাজ্যৰ সাধাৰণ বিক্ৰী কৰ অধ্যাদেশ, ২০০৬ (নং. XXXIII ২০০৬), সংবিধান আৰম্ভ হোৱাৰ তাৰিখৰ পৰাই বাতিল হৈ পৰিছে নেকি ?

ভাৰতীয় সংবিধানৰ ২৮৬ (৩) অনুচ্ছেদত নিম্নলিখিত ধৰণেৰে আছে:-

"অনুচ্ছেদ ২৮৬ (৩) সংসদে আইনে জীৱনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি ঘোষণা কৰা এনে কোনো সামগ্ৰীৰ বিক্ৰী বা ক্ৰয়ৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰা বা আৰোপ কৰাৰ অনুমোদন দিয়া কোনো ৰাজ্যৰ বিধানসভাই প্ৰণয়ন কৰা কোনো আইন ৰাষ্ট্ৰপতিৰ বিবেচনাৰ বাবে সংৰক্ষিত নোহোৱালৈকে আৰু তেওঁৰ সন্মতি লাভ নকৰালৈকে আইনখন কাৰ্যকৰী নহ'ব।"

অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰী (ঘোষণা আৰু নিয়ন্ত্ৰণৰ বিক্ৰী বা ক্ৰয়ৰ ওপৰত কৰ) আইন , ১৯৫২ (কেন্দ্ৰীয় আইন নং. LII ১৯৫২ চনৰ)-এ কিছুমান সামগ্ৰীক সমাজৰ জীৱনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি ঘোষণা কৰিছিল।

আইনখনৰ সৈতে সংলগ্ন সূচীত ৮ নং বিষয়টো "হস্ততাঁতত বোৱা সকলো কাপোৰ , মিলত বনোৱা বা শক্তিৰ তাঁতশালত বোৱা মোটা আৰু মজলীয়া কপাহী কাপোৰ"ৰ সৈতে জড়িত। একেখন আইনৰ ৩ নং ধাৰাত তলত দিয়া ধৰণে উল্লেখ আছে :-

"৩. অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰী বিক্ৰী বা ক্ৰয়ৰ ওপৰত কৰ নিয়ন্ত্ৰণ :-এই আইনখন আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত কোনো ৰাজ্যৰ বিধানসভাই কোনো সামগ্ৰীৰ বিক্ৰী বা ক্ৰয়ৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰা বা আৰোপ কৰাৰ অনুমোদন দিয়া কোনো আইন প্ৰণয়ন কৰা হোৱা নাই যাক এই আইনৰ দ্বাৰা সম্প্ৰদায়ৰ জীৱনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি ঘোষণা কৰা যিকোনো সামগ্ৰী ৰাষ্ট্ৰপতিৰ বিবেচনাৰ বাবে সংৰক্ষিত নোহোৱালৈকে আৰু তেওঁৰ সন্মতি লাভ নকৰালৈকে কাৰ্যকৰী হ'ব।"

আবেদনকাৰীসকল মোটা আৰু মধ্যমীয়া কাপোৰৰ ব্যৱসায়ী , আৰু তেওঁলোকৰ মতামত হ'ল যে এই সামগ্ৰীসমূহ সম্প্ৰদায়ৰ জীৱনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি ঘোষণা কৰাৰ বাবে তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত বিক্ৰী কৰ দিব নালাগে। আবেদনখনত অভিযোগ উত্থাপন কৰা হৈছে যে ১৯৫২ চনৰ আইন LII ৰ ধাৰা ৩ য়ে সংবিধানৰ ২৮৬(৩) অনুচ্ছেদ ক প্ৰত্যক্ষ ভাবে উলংঘা ক ৰিছে। এই বিতৰ্কত কোনো জোৰ থকা যেন নালাগে। ধাৰা ৩ ২৮৬(৩) অনুচ্ছেদৰ সৈতে মিল আছে আৰু সেই ধাৰা আৰু সংবিধানৰ প্ৰাসংগিক বিধানৰ মাজত কোনো অসামঞ্জস্য নাই। ২০০৬ চনৰ XXXIII অধ্যাদেশৰ অধীনত আবেদনকাৰীসকলৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে, যিটো বৰ্তমান ৩৭২ নং অনুচ্ছেদৰ দ্বাৰা অব্যাহত ৰখা হৈছে। প্ৰশ্নটো হ'ল সেই অধ্যাদেশখনে ২৮৬(৩) অনুচ্ছেদৰ বিধান উলংঘা কৰিছে নেকি বা তাৰ পিছত সলনি কৰি কোনো যোগ্য বিধান কৰ্তৃপক্ষই বাতিল কৰি সংশোধন কৰিছে নেকি। ১৯৫২ চনৰ আইন LII ৰ ধাৰা ৩ য়ে অধ্যাদেশখনক প্ৰভাৱিত নকৰে বুলি একেবাৰে স্পষ্ট, কাৰণ সেই আইনখন আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত অধ্যাদেশখন প্ৰস্তুত কৰা হোৱা নাছিল। গতিকে একমাত্ৰ প্ৰশ্নটো হ 'ল এই অধ্যাদেশখন সংবিধানৰ ২৮৬ নং অনুচ্ছেদৰ দফা (৩)ৰ বিপৰীত নেকি ? সেই দফাটো পঢ়িলে লগে লগে ইংগিত পোৱা যাব যে সেই দফাটোৱে সংবিধানৰ পিছৰ আইন এখনৰ কথা চিন্তা কৰিছে, কাৰণ ই হ 'ব লাগিব "ৰাষ্ট্ৰৰ বিধানসভা"ৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত আইন যিয়ে

'সংবিধানে সৃষ্টি কৰা ৰাজ্যৰ বিধানসভাক বুজাব লাগিব। তদুপৰি, আৰু তাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল, ই এনে এখন আইন চিন্তা কৰে যিটো ৰাষ্ট্ৰপতিৰ বিবেচনাৰ বাবে সংৰক্ষিত হ'ব পাৰে কিন্তু সংৰক্ষিত কৰা হোৱা নাই আৰু তেওঁৰ সন্মতি লাভ কৰা নাই। এই বিধানে স্পষ্টভাৱে সংবিধানৰ পিছৰ আইনলৈ আঙুলিয়াই দিয়ে , কাৰণ ৩৭২ নং অনুচ্ছেদেৰে অব্যাহত ৰখা বৰ্তমানৰ আইন এখন ৰাষ্ট্ৰপতিৰ সন্মতি লাভৰ বাবে তেওঁৰ বিবেচনাৰ বাবে সংৰক্ষিত হোৱাৰ কোনো প্ৰশ্নই উত্থাপন কৰিব নোৱাৰে।

যিহেতু আমি এই আবেদনত সংবিধানৰ পূৰ্বৰ আইন এখনৰ সৈতে জড়িত , সংবিধান আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত নিৰ্মিত আইন এখনৰ বৈধতা বা অন্যথা সম্পৰ্কে আমাৰ কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় নহয় কিন্তু ১৯৫২ চনৰ আইন LII কাৰ্যকৰী হোৱাৰ আগতে।

গতিকে ফলাফল এয়ে যে এই আবেদনখনত কোনো জোৰ নাই আৰু আমি ইয়াক খৰচৰ সৈতে খাৰিজ কৰি দিওঁ।

আবেদন খাৰিজ কৰা হৈছে।

আবেদনকাৰীৰ হৈ : চৰ্দাৰ সিং।

১ নং প্ৰতিবাদীৰ হৈ : আৰ এইচ ধেবাৰ।

অনুবাদক- প্ৰণৱ জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক